

ת"פ 15164/01/19 - דוד אלון דדון (נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15164-01-19 מדינת ישראל נ' כנפו (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט מרדכי לוי

המבקש

דוד אלון דדון)

(2 על ידי באי-כוחו, עוה"ד שי שורר ואיתי כהן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל על ידי עוה"ד גיא רוסו, עמית שלום וירדן זאבי,
פמת"א (פלילי)

החלטה

1. לפניי בקשתו של נאשם 2 (להלן גם: "הנאשם"), על ידי באי-כוחו, להשיב את עד המדינה א.א. לדוכן העדים (להלן: "הבקשה").

הבקשה הועלתה תחילה בעל-פה ולאחר מכן הועלתה על הכתב.

המאשימה התנגדה לבקשה.

באי-כוח נאשם 2 ביקשו לקיים דיון בבקשה והדיון התקיים ביום 14.3.22.

2. לנאשם 2 מיוחסים בכתב האישום (המתוקן והמאוחד) מספר אישומים בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירות של ייבוא סם מסוכן (מסוג קוקאין), לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. רשימת עדי התביעה בכתב האישום (המתוקן) כוללת שורה ארוכה של עדים, ובראשם עד המדינה א.א., שעדותו מתייחסת בין היתר ובעיקר אל נאשם 2 (לצד עדים אחרים, וביניהם עד המדינה ב.ב., שעדותו ככל הנראה אינה מתייחסת במישרין אל נאשם 2).

4. נאשם 2 כפר באשמות המיוחסות לו ומתנהל אפוא משפט הוכחות.

המשפט מצוי עדיין בשלב פרשת התביעה.

עמוד 1

עד המדינה א.א. היה עד התביעה הראשון. הוא העיד מספר ישיבות בחקירה ראשית ונחקר חקירה נגדית במספר רב של ישיבות.

לאחר סיום עדותו של א.א. העידו עדי תביעה נוספים אחדים, ולאחריהם החלה עדותו של עד המדינה ב.ב., שחקירתו הראשית הסתיימה וחקירתו הנגדית היא בתחילתה.

5. לאחר סיום עדותו של א.א. העלה בא-כוחו של הנאשם, כאמור, את הבקשה להשיב את א.א. לדוכן העדים.

6. כפי שפורט בבקשה בכתב, שהוגשה עוד בחודש ינואר 2022, ובטיעונים בעל-פה של ב"כ נאשם 2 בדיון מיום 14.3.22, **הבקשה נשענת על מספר אדנים**, כפי שיצוין בקצרה להלן.

כמו כן, לבקשה בכתב צורפו **שני נספחים**:

א. הודעת עדכון של באי כוח המאשימה אל באי-כוח הנאשמים, מיום 7.12.21, בנוגע לעד המדינה א.א., שבה צוין כי: "1. ... בתאריך 14/9/21 נפתח נגד הנדון תיק בחשד להטרדה מינית אשר עניינו אמירות בוטות כלפי אחת משומרותיו. 2. התיק הועבר לבחינת פרקליטות מחוז מרכז, אשר החליטה להגיש נגד הנדון כתב אישום. 3. יוטעם כי חומר החקירה אינו רלוונטי להליך העיקרי ומשכך אינו מועבר לעיונכם. 4. מבלי להפחית בחומרת המיוחס לעד, הרי שלנוכח נסיבות המתואר בתיק, הכריעה פרקליטת המחוז כי הגם שמדובר בהפרה לכאורית של הסכם עד המדינה, אין מקום לביטולו של ההסכם".

ב. הודעה של באי-כוח המאשימה אל באי-כוח הנאשמים, מיום 20.12.21, על תיקון פסק-הדין בעניינו של עד המדינה א.א.. בהודעה זו צוין כי: "1. הרינו לעדכנכם כי ביום 15.12.21 הגישה המאשימה בקשה לתיקון פסק-דין בעניינו של עד המדינה א.א., בהתאם לסעיף 81(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, וזאת נוכח טעות בחישוב ימי מעצרו של א.א., אותם ימים אשר ביקשו הצדדים לנכות מעונש המאסר שהושת עליו. 2. נוכח האמור, ביקשה המאשימה להשית על א.א. עונש מאסר של שנתיים, עשרה חודשים ועשרים ושבעה ימים, תחת עונש המאסר בן שלוש השנים, אותו ביקשה המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש. 3. ביום 16.12.21 נעתר בית המשפט הנכבד לבקשה".

7. **באי-כוח נאשם 2 הדגישו**, בין היתר, כי מטרת הבקשה היא להביא לבירור האמת עד תום ולהביא בפני בית המשפט את התמונה במלואה, וטענו כי היא נשענת, בין השאר, על זכות הנאשם להליך הוגן ועל סמכות בית המשפט להורות על החזרת עד לדוכן העדים.

אליבא דבאי-כוח נאשם 2: "... למעשה הפרקליטות הסתירה מההגנה והנאשמים מידע חשוב וקרדינאלי בניהול הגנת הנאשמים ואף מבית המשפט, אשר בסופו של יום צריך להכריע האם להאמין לגרסת עד המדינה או אם לא... במסגרת חקירותיו הנגדיות של א.א. ... הוא נשאל האם הוא נחקר במשטרה, האם נפתחו כנגדו תיקים וכיוב' והעד השיב בשלילה... די בכך כדי להשיב את עד המדינה אל דוכן העדים על מנת ללבן נקודה זו... ביהמ"ש שאמור להכריע ולקבוע האם גרסת עד המדינה מהימנה או אם לאו, צריך (ואולי אף מחויב לצורך הגעה לחקר האמת) לשמוע את עד המדינה א.א. בעניין זה. אם לא די באלה, ביום 20.12.21 העבירה הפרקליטות לידי הסניגורים הודעה נוספת שכותרתה 'הודעה על תיקון פסק דין, עד המדינה א.א.' ... ההגנה תטען, כי לא יתכן שיעשו מהלכים מאחורי גבם של הנאשמים, זאת מבלי שתהיה לנאשמים כל זכות להגיב לכך, לדעת מה הסיבה שבגינה 'נפתח' הסכם עד המדינה, מה קרה שהסכם עד המדינה שונה, מה הוביל להקלות בעונשו של עד המדינה... תוספת הטבות ושינויים לטובה במסגרת הסכמי עד מדינה

אינם דבר של מה בכך ואינם נעשים כבדרך השגרה ועל כן קמה לנאשמים הזכות לחקור את עד המדינה א.א. ... השבת עד המדינה א.א. אל דוכן העדים יש בה כאמור לשם עשיית הצדק ולבחינת מהימנותו של עד המדינה...".

באי-כוח הנאשם הסתמכו על הפסיקה הבאה: ע"פ 24/73 מיזל נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(2) 421 (1973); בג"ץ 5312/05 זוזיאשווילי נ' מדינת ישראל (8.6.2005); תפ"ח (ב"ש) 26879-11-12 מדינת ישראל נ' בן שטרית (2.9.2015).

8. כאמור, **ב"כ המאשימה** התנגדו לבקשה. ב"כ המאשימה טענו, בתגובתם בכתב לבקשה (וחזרו על כך גם בדיון מיום 14.3.22), בין היתר, כי "... המאשימה מתנגדת בתוקף להחזרתו של א.א. לעדות וזאת לאחר שעד זה נחקר במשך ישיבות רבות על ידי ב"כ נאשם 2, אשר אף קיבל, לפניו משורת הדין, היתר לחקור בנגדית את א.א. גם לאחר שסיים את חקירתו הנגדית... טיעוני ההגנה אינם מגלים רלוונטיות כלשהי בין המידע שהגיע להגנה לבין עדותו של א.א. ... אין כל הצדקה להחזרתו של א.א. לעדות לאחר שסיים את עדותו הארוכה... בתאריך 7.12.21 הובא לידיעת ההגנה כי בתאריך 14.9.21 נפתח נגד א.א. תיק חקירה בגין עבירה של **הטרדה מינית** (אמירות בוטות כלפי שוטרת)... לא ציין ב"כ הנאשם כל רלוונטיות בין העבירה לכאורה אותה ביצע א.א. לבין עדותו או מהימנותו... לא יעלה על הדעת שא.א. ישיב על שאלות ביחס לתיק שתלוי ועומד נגדו ובוודאי אין כל סיבה שתק זה 'יתנהל' בפני מותב נכבד זה. טענתו השנייה של בא-כוח הנאשם ביחס להודעה שהועברה אליו על שינוי גזר דינו של... ריקה מתוכן כמו קודמתה. ראשית, יצוין כי ב"כ הנאשם הגיש בקשה... לכב' השופט הימן ובמסגרתה ביקש את החומרים הקשורים לגזר-דינו של א.א. ... עונש המאסר של א.א. קוצר בחודש עקב תקלה בחישוב ימי המאסר שלו, אינו חלק מההסכם עמו ואף תוקן לאחר **סיום עדותו**. אין המדובר בטובת הנאה כלשהי פרט לתיקון רכיב מאסר בגזר-דינו של א.א. עקב טעות בחישוב ימים על פי מחשבי שב"ס... " (ההדגשות הן במקור).

עוד נטען במהלך הדיון בבקשה כי הפסיקה שאליה הפנו ב"כ הנאשם אינה תומכת בבקשה.

9. **דין הבקשה להידחות**, כפי שיוטעם להלן.

10. תחילה יובהר כי אין מחלוקת על כך שיש לבית המשפט סמכות להורות על השבת עד לדוכן העדים לאחר סיום עדותו; אלא שהדבר מהווה חריג לכלל שלפיו עד אינו מעיד פעמיים, והחריג חל רק כאשר יש נסיבות מיוחדות המצדיקות לסטות מהכלל האמור.

11. כמו כן, אין חולק על חשיבותה של זכות היסוד להליך הוגן שיש לכל נאשם, לרבות כמובן גם לנאשם 2, וגם על חשיבותה של החקירה הנגדית לגילוי האמת ולעמידה על שאלת מהימנותו של עד ועל משקל עדותו.

12. ברי גם כי עד המדינה א.א. מהווה עד התביעה המרכזי נגד הנאשם.

על כן, קיימת חשיבות רבה לשאלת מהימנותו של א.א. - שתוכרע במסגרת הכרעת הדין.

13. אין גם חולק על כך שמטרת המשפט היא להגיע לחקר האמת ולעשות צדק, תוך שמירה על זכות הנאשמים להליך

הוגן.

למותר לציין כי מותב זה מקפיד הקפד היטב על שמירת הזכות להליך הוגן של כל נאשם, וכך גם בעניינו של נאשם 2 בתיק זה, כמו בעניינם של כל יתר הנאשמים בכל המשפטים המתנהלים לפני המותב.

14. עם זאת, **כידוע, יש להבחין בין שאלות רלוונטיות**, הן לענין האישומים המיוחסים לנאשם והן לענין שאלת מהימנותו של עד, לבין שאלות שאינן רלוונטיות.

כמו כן, יש להבחין בין נושאי הליבה הנוגעים לאישומים לבין נושאים צדדיים; ומכאן גם נובע הכלל הידוע בדבר סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים.

(ראו והשוו: יעקב קדמי **על הראיות** (חלק רביעי, תש"ע) עמ' 1962-1971).

15. במקרה דנן, **אין רלוונטיות ותוחלת לשאלות שבאי-כוח הנאשם מבקשים לשאול את א.א., בשני הנושאים ש אליהם מתייחסת הבקשה, שיצוינו להלן (אם יוחלט להשיבו לדוכן העדים), ואין נימוקים המצדיקים להשיב את א.א. לדוכן העדים.**

16. כזכור, א.א. נחקר ארוכות וממושכות על ידי באי-כוח הנאשמים, ובעיקר על ידי באי-כוח הנאשם, ולפנים משורת הדין אף התיר המותב לבאי-כוח נאשם 2 לשוב ולחקור את א.א. פעם נוספת גם לאחר סיום חקירותיהם של יתר הסניגורים, בטרם סיים א.א. את עדותו.

17. כאמור, **הבקשה מתייחסת לשני נושאים: האחד, העבירה לכאורה של הטרדה מינית שפרקליטת מחוז מרכז החליטה לאחרונה להגיש בגינה כתב אישום נגד א.א., בשל אמירות בוטות שהשמיע כלפי אחת משומרותיו; והשני, הבקשה שהגישה המאשימה לכב' השופט א' הימן, אשר לפניו התנהל משפטו של א.א., לתקן את גזר-דנו של א.א.**

18. כאן המקום לציין כי באי-כוח נאשם 2 הגישו לאחרונה לכב' השופט הימן בקשה לקבלת חומר חקירה, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"), וזאת הן לענין החומר המתייחס לעבירה לכאורה של הטרדה מינית נגד א.א. והן לענין תיקון גזר הדין של א.א.

כפי שנמסר למותב זה במהלך הדיון בבקשה, כב' השופט הימן דחה את בקשת באי-כוח נאשם 2, על כל חלקיה.

באי-כוח הצדדים הסכימו במהלך הדיון בבקשה כי מותב זה יעיין בהחלטת כב' השופט הימן בענין דחיית הבקשה של באי-כוח נאשם 2.

עם זאת, ב"כ נאשם 2 טען, במידה של צדק, כי יש להבחין בין הבקשה לעיון בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחסד"פ,

לבין הסוגיה שבה עסקין בבקשה להשיב את עד המדינה א.א. לדוכן העדים במסגרת משפט ההוכחות המתנהל נגד הנאשם.

19. בהחלטתו של כב' השופט הימן, מיום 25.1.22, שבה נדחתה הבקשה לעיון בחומר חקירה שהגישו באי-כוח הנאשם, צוין, בין היתר, כי:

"באשר לעיון המבוקש בתיק החקירה בגין חשד לביצוע עבירה של הטרדה מינית על ידי עד המדינה כלפי שוטרת שהוצבה בשמירה עליו, נטלתי את התיק לידי ועיינתי בחומרי החקירה שנאספו בו והכוללים בעיקר הודעות שנגבו מעד המדינה, מהמתלוננת ומעד נוסף. לא יכול להיות כל חולק על כך שלא מתקיים כל קשר ענייני בין העבירות המיוחסות למבקש בפרשת יבוא הסמים הנדונה לבין העבירה שהייתה נושא לחקירה נוספת נגד עד המדינה, פרט לעובדת מעורבותו של עד המדינה בשתי הפרשות. אלא שפרט זה אינו הופך באופן אוטומטי את תיק החקירה הנוסף לחומר הרלוונטי לפרשת יבוא הסמים בגינה עומד המבקש לדין. על המבקש לבסס את ההנחה כי יש בחומר החקירה שנאסף בקשר לעבירה נוספת שביצע עד המדינה להשפיע גם על בירור האישומים נגדו...

בא כוח המבקש טען, למעשה, כי החומר שבתיק החקירה בקשר לעבירה הנוספת שביצע עד המדינה, עשוי לסייע בידי ההגנה לשכנע את בית המשפט הדין בהליך העיקרי בדבר אופיו הרע של עד המדינה, לעמוד על התמריצים שניתנו לעד המדינה במהלך עדותו ולתמוך בעמדת ההגנה כי עד המדינה אינו ראוי לאמון, וכן לעמוד על ההיתכנות להפרת הסכם עד המדינה.

בחנתי את טיעוני הסניגור ואולם אני סבור כי אין בהם, וגם בכל אחד בנפרד, להצביע על רלוונטיות ממשית ומבוססת של חומרי החקירה בקשר לעבירת המין בגינה נחקר עד המדינה להליך בעניינו של המבקש בפרשה הנדונה של יבוא סמים ואין בהם לסייע בהגנתו.

... יש לסמוך על הצהרת בא כוח המשיבה ולקבוע כי תיק החקירה בגין העבירה של הטרדה מינית אינו קשור בטובות הנאה שניתנו או הובטחו לעד המדינה בקשר עם עדותו בפרשה הנדונה... משהוצהר כי קיימת החלטה על הגשת כתב אישום, אין כל בסיס לחשד בדבר מתן תמריץ לעד המדינה בקשר לכך, באופן שהשליך על עדותו, כעד מרכזי, בפרשה הנדונה.

אני סבור כי יש בחומר החקירה שנאסף בקשר לחשד לביצוע עבירת מין על ידי עד המדינה לסייע בידי ההגנה גם בהוכחת אופיו הרע. בעניין זה, די במידע שנמסר להגנה במכתבה של המשיבה מיום 7.12.21 ואין בחומר החקירה שנאסף בתיק החקירה לתרום להגנה יותר מאשר כבר מצוי בידה...

ככל שטיעוני בא כוח המבקש כוונו גם לטענה כי חומר החקירה בגין חשד לביצוע עבירה של הטרדה מינית על ידי עד המדינה, עשוי לסייע בידי ההגנה בשאלת הפרת הסכם עד המדינה, הרי שאף בכך אין לבסס את זכות ההגנה לעיון בחומרי החקירה האמורים. שאלת הפרת הסכם עד מדינה נתון[ה] לשקול דעתה של התביעה... אשר במכתבה הנזכר לעיל כבר הודיעה להגנה החלטתה של פרקליטת המחוז לפיה אין מדובר בהפרה המובילה לביטולו של הסכם עד המדינה.

באשר לעיון המבוקש בפסק הדין המתוקן שניתן ביום 16.12.21 בעניינו של עד המדינה בהליך הנפרד שהתנהל כנגדו, אף בעניין זה אני דוחה את הבקשה. בא כוח המשיבה הבהיר כי מדובר בתיקון שנתבקש בעקבות טעות בחישוב ימי מעצרו של עד המדינה אשר נוכו מעונש המאסר שהושת עליו. אין מדובר בטובת הנאה נוספת שניתנה לעד המדינה, אשר עדותו נסתיימה עוד קודם לכן. ממילא פרטי גזר הדין ותיקונו נמסרו לידיעת ההגנה במכתבה של המשיבה מיום

20.12.21. אני סבור כי אין בעיון ההגנה בפרוטוקול המלא להועיל להגנת המבקש בשאלת מהימנותו של עד המדינה".

20. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי, אין הצדקה להיעתר לבקשה, וכי בפועל, דחיית הבקשה של נאשם 2 להשיב את א.א. לדוכן העדים לא תפגע כהוא זה בהגנת הנאשם, בחקר האמת, בערך החשוב של עשיית הצדק במשפט או בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

למעשה, גם אם בית המשפט היה נעתר לבקשה, ברי כי המאשימה היתה מתנגדת, ובצדק, לשאלות שאינן רלוונטיות. כמו כן, קרוב לוודאי כי א.א. לא היה מסכים להשיב על שאלות הקשורות לעבירה לכאורה של הטרדה מינית, המיוחסת לו, באשר כידוע זכותו של כל עד היא שלא להשיב על שאלות העלולות להפליל אותו.

נוסף על כך, א.א. לא יוכל להשיב על שאלות הנוגעות לבקשת המאשימה לתקן את גזר דינו, באשר הבקשה לתיקון גזר הדין לא הוגשה על ידי א.א. אלא על ידי המאשימה ומדובר בתיקון טכני שהתבקש על ידי התביעה בעקבות פניית שב"ס - תיקון הנוגע לחישוב ימי המעצר של א.א. המנוכים מעונש המאסר שהוטל עליו.

ב"כ המאשימה הבהירו כי לא ניתנה ל-א.א. כל טובת הנאה נוספת מעבר לאמור בהסכם עד המדינה.

ההחלטה להעמיד את א.א. לדין על העבירה של הטרדה מינית אף מחזקת זאת; ואילו התיקון הטכני של גזר הדין של א.א., כאמור ביוזמת שב"ס ולבקשת התביעה, אינו מהווה, על פני הדברים לפחות, הטבה ממשית לעד המדינה א.א., מעבר לאמור בהסכם עד המדינה עמו.

למותר להזכיר בעניין זה, כי כידוע קיימת חזקה בדבר תקינות המינהל, אשר אומנם ניתנת לסתירה, אך במקרה דנא ובשלב זה של המשפט לא ניתן לומר כי חזקה זו נסתרה (על **חזקת תקינות המינהל**, ראו למשל והשוו: ע"פ 1610/93 אל-לטיף נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 837, 840 (1997); רע"פ 1057/99 טוראי יוחייב נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד נג(3) 365, בעמ' 371-372 (1999); רע"פ 6904/01 מוזס נ' מדינת ישראל (30.12.2001); ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 37 לפסק-דין של כב' השופט ס' ג'ובראן (4.8.2008); ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, בפסקה 38 לפסק-דין של כב' השופט ע' פוגלמן (10.9.2013); בש"פ 8762/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 להחלטתה של כב' השופטת י' וילנר (29.1.2019); בג"ץ 4922/19 נוה נ' מדינת ישראל, בפסקה 28 לפסק-דין של כב' השופט י' עמית (9.12.2019)).

21. כמו כן, למעשה, בנסיבות הכוללות דכן, חקירתו של א.א. בשנית, כמבוקש על ידי ב"כ נאשם 2, לא תוכל להועיל להגנה ולא יהיה בה כדי להעלות או להוריד; זאת, גם מכיוון שאף ללא השבתו של א.א. לדוכן העדים, באי כוחו של נאשם 2 יוכלו לטעון בסיכומי ההגנה כי אין לייחס מהימנות לעד המדינה א.א. וכי אין לייחס משקל לעדותו. ברי כי באי כוח הנאשם יוכלו בסיכומי ההגנה להסתמך, בין היתר, על התוכן של שני הנספחים דלעיל לבקשה בכתב להשיב את א.א. לדוכן העדים, החתומים על ידי ב"כ המאשימה והדוברים בעדם, ועל התשובות שכבר מסר א.א. לשאלות הרבות שנשאל בחקירתו הנגדית הצולבת בעדותו הממושכת, ולהצביע על הסתירות וגם/או על השקרים אשר מצויות לדעתם בתשובות שמסר העד; ואין צורך לשם כך להשיב את א.א. לדוכן העדים; ולא תהיה להגנה תועלת בהשבתו לדוכן העדים.

22. כמו כן, גם ללא השבת עד המדינה א.א. לדוכן העדים, ב"כ הנאשם יוכלו לטעון, בסיכומי ההגנה, בין היתר, כי לדעתם היתה הפרה של הסכם עד המדינה על ידי המאשימה, תוך הסתמכות על תוכן הנספחים לבקשה, החתומים

על ידי ב"כ המאשימה.

כידוע, גם השאלה האם היתה הפרה של הסכם עד המדינה אם לאו - תוכרע בתום הבאת כל הראיות במשפט, במסגרת הכרעת הדין (על הבחינה של **טענות נגד הסכם עד מדינה**, ראו למשל והשוו: ע"פ 4087/14 **סקורדיוק נ' מדינת ישראל**, בפסקה 62 לפסק-הדין של כב' השופט מ' מזוז(5.1.2017); ת"פ (מח' ת"א) 43665-11-11 **מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"ם נ' שירזי** (2.11.2015); ע"פ 486/16 **שירזי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 24(13.9.2018); תפ"ח (ת"א) 24984-07-15 **מדינת ישראל נ' אברג'יל** (23.12.2019); בג"ץ 8409/20 **יוגב נ' היועץ המשפטי לממשלה**, בפסקאות 7-6 (12.1.2021)).

23. כפי שבצדק ציין ב"כ המאשימה במהלך הדיון בבקשה, הפסיקה דלעיל שעליה ביקשו ב"כ הנאשם להסתמך - אינה תומכת בבקשה במקרה דנן.

24. **עם זאת, מובהר בזה הבהר היטב כי אין בתוכן החלטה זו כל הבעת דעה מצד המותב על נכונותה או אי נכונותה של טענה זו או אחרת, של ההגנה או של המאשימה כאחת, או על שאלת מהימנותו של עד המדינה א.א.**

ברי כי כל הטענות, לרבות בשאלות של מהימנות ושל משקל, מקומן בסיכומים, ובית המשפט אינו מגבש כל עמדה בטרם תסתיים הבאת הראיות ובטרם יישמעו סיכומי הצדדים.

כמו כן, כידוע, לכל נאשם עומדת חזקת החפות, ועל המאשימה יהיה, בתום הבאת כל הראיות במשפט, להוכיח את האישומים המיוחסים לנאשם מעבר לספק סביר.

25. **סוף דבר, מכל הטעמים דלעיל, הבקשה נדחית.**

החלטה זו תועבר לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.